

Quod respondeatur, quod nullam super inde uolumus facere nouitatem.

55 6. Super sexto capitulo continente, quod male fiunt carnes in Canea, et hoc est propter gratiam factam per Ducale dominium cuidam Georgio Ulaco, qui solus facit fieri carnes, et propterea petunt, quod becaria reducatur sicut erat primo.

Capta. Quod respondeatur, quod super facto becarie predictae, summus contenti, quod ipsa becharia reducatur sicut erat ante gratiam concessam Georgio Ulaco, ita tamen quod ut non fiat obliquum dicto Georgio, ipse Georgius, exeat de ipsa ad finem regiminis presentis rectoris.

60 7. Super septimo capitulo quod gratie et alia impetrata a Ducali dominio et obtenta per pheudatos, ponantur in commissione rectorum, ut ipsa obseruentur etc.

Quod pro omni bono respectu, scribatur rectori Caneae, quod diligenter examinet et se informet que gratie et res sunt iste, et facta bona examinatione nobis ordinate significet, per suas litteras, ut fieri possit quod sit iustum.

65 8. Super octauo capitulo continente quod reffici debeat murus Bicornie.

Quod respondeatur, quod summus contenti quod dictus murus reffici debeat ad proprijs expensis illorum de Canea, si uolunt.

70 9. Super nono et ultimo capitulo continente, quod cum armabuntur, in Cretam a tribus galeis supra, armetur in Canea una galea, cum modis et conditionis quibus armantur in Cretam, et quod supracomitus fiat in Canea sicut sit in Candia.

73 Quod respondeatur, quod habito respectu, ad maxima pericula que possent occurrere, si aliquid accideret de ipsa galea in casu quo armeretur, super hoc nullam uolumus facere nouitatem.

14

F^o 82^r Ὡς ἄλλοτε ἀπεφασίσθη ἐπετράπη εἰς τὸν Ἀλέξιον Καλλέργην νὰ ἀγοράζῃ κατ' ἔτος δέκα πέντε ἵππους πολεμικοὺς ἢ ἐργασίας κατὰ βούλησιν, τοὺς ὁποίους εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ ἐλευθέρως εἰς ὅντινα ᾔθελεν. Ἐπὶ τούτοις διὰ τῆς διαθήκης του κατέλιπε εἰς τὸν υἱόν του Μάρκον δύο τῶν ἵππων τούτων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο κατέληξε εἰς τὴν Ἑλένην θυγατέρα τοῦ ποτὲ Γεωργίου Καλλέργη ἐγγόνου τοῦ Μάρκου, ἡ ὁποία συνῆλθεν εἰς γάμον μετὰ τοῦ Ἰωάννου Κορνάρου υἱοῦ τοῦ Πέτρου ἐκ Βενετίας. Τὸ δικαίωμά της ἡ εἰρημένη Ἑλένη ᾔθελῆσε νὰ ἐξασκήσῃ αὐτοβούλως, ἀλλ' ὁ δούξ καὶ οἱ σύμβουλοι Κρήτης ἔγραψαν εἰς Βενετίαν, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνεξελέγκτως δύναται νὰ ἔχῃ κακὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ἡσυχίας τῆς νήσου Κρήτης, διότι εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς Ἕλληνας κατοικοῦντας ἐν Κρήτῃ καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς διαμένοντας μεταξὺ τῶν δύο σκαλωμάτων πρὸς δυσμὰς νὰ κατέχωσιν ἵππους. Ἐνεκα τούτου ἐπίεσαν καὶ πιέζουνσιν τὴν εἰρημένην Ἑλένην καὶ τοὺς πληρεξουσίους της, ὅπως μὴ ἐξασκῇ τὸ δικαίωμά της τοῦτο. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἡ Γερουσία, συμβουλευθεῖσα καὶ τοὺς τέως ρέκτορας Κρήτης ἀποφαίνεται: Ἐπειδὴ ἡ ἄδεια ἀγορᾶς ἵππων δύναται νὰ γίνῃ πρόξενος μεγίστου κινδύνου διὰ τὴν νήσον, διότι οἱ ἵπποι οὗτοι δυνατόν νὰ δοθῶσιν εἰς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ μέσου τούτου ᾔθελον ἀποκτήσῃ πολλοὺς ἵππους διὰ ταῦτα ἡ Ἑλένη ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ εἰς ἀντάλλαγμα νὰ λάβῃ ἐκ τῶν χρημάτων τῆς κοινότητος ἐτησίως ὑπέρπυρα εἴκοσι ὀκτώ. 1360, Αὐγούστου 3.